គម្រោងសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់កសិករក្រីក្រ
ផ្នែកសុខភាពសត្វ និងផលិតកម្មសត្វ

សៀវភៅណែនាំស្តីពី

ការចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក សម្រាប់ភ្ញាស់យកកូន យកសាច់ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មខ្នាតតូច ក្នុងជួរកសិករ

ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧ (រក្សាសិទ្ធ)

បណ្ឌិត **សួន សុធឿន**
បណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្របសុពេទ្យ (PhD. in Veterinary Science)

មាតិកា

អារម្ភកថា...V

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ..................................IX

១ ហេតុអ្វីត្រូវចាប់យកមុខរបរចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក?............១

២ បច្ចេកទេសចិញ្ចឹម..៣

២.១ ការជ្រើសរើសទីកន្លែងចិញ្ចឹមមាន់..............................៣

២.២ ការរៀបចំរោងនិងទ្រុងសម្រាប់ចិញ្ចឹមមាន់......................៣

២.២.១ រោងនិងទ្រុងចិញ្ចឹមមាន់សម្រាប់ភ្ញាស់លក់កូន...................៣

ក/ រោងនិងទ្រុងមេ-បាសម្រាប់ឱ្យមាន់ពង...............................៣

ខ/ ទ្រុងសម្រាប់ថែទាំកូនមាន់ទើបញាស់អាយុពី១-៧ថ្ងៃ....៧

គ/ ទ្រុងកូនមាន់អាយុពី៧-២១ថ្ងៃឬ៣០ថ្ងៃ.....................៨

២.២.២ ទ្រុងចិញ្ចឹមមាន់សម្រាប់ភ្ញាស់កូនដើម្បីចិញ្ចឹមមាន់សាច់....៨

ក/ ទ្រុងមាន់ចិញ្ចឹមយកសាច់..៩

២.៣ ឧបករណ៍សម្ភារៈចាំបាច់សម្រាប់ចិញ្ចឹមនិងភ្ញាស់...........១៥

ក/ ទូភ្ញាស់...១៥

ខ/ ម៉ាស៊ីនកិនចំណី...១៧

គ/ ម៉ាស៊ីនហាន់បន្លែ...១៧

ឃ/ ប្រដាប់ដាក់ចំណីឬស្នូកចំណី.....................................១៨

ង/ ប្រដាប់ដាក់ទឹកឬក្បាលបឺត.......................................១៨

ច/ ផ្ដើរនិងសម្បុក..១៩

ឆ/ ភ្លើងបំភ្លឺនិងប្រដាប់វាស់សីតុណ្ហភាព...........................២០

២.៤ ការជ្រើសរើសពូជមាន់សម្រាប់ចិញ្ចឹម..............................២១

ក/ មេសម្រាប់ធ្វើពូជ..២១

ខ/ បាសម្រាប់ធ្វើពូជ..............................២១

គ/ ការជ្រើសរើសកូនមាន់សម្រាប់បំប៉នយកសាច់.........២២

២.៥ ចំណី ការផ្សំចំណី ទឹក និងការផ្តល់ចំណីទឹក............២៤

២.៥.១ ចំណី..២៤

ក/ ចំណីផ្តល់នូវថាមពល......................................២៤

ខ/ ចំណីផ្តល់នូវប្រូតេអ៊ីន(ជាតិសាច់)....................២៤

គ/វីតាមីន...២៤

ឃ/ ចំណីផ្តល់នូវជាតិរ៉ែ..២៤

២.៥.២ ការផ្សំចំណី..២៥

ក/ ចំណីកូនមាន់(អាយុ១-៣០ថ្ងៃ)..........................២៥

ខ/ ចំណីសម្រាប់មាន់ធំនិងមេមាន់.........................២៦

២.៥.៣ ការផ្តល់ចំណីនិងទឹក(របបអាហារ)....................២៧

ក/ ការផ្តល់ចំណីនិងទឹកសម្រាប់កូនមាន់អាយុ១-៣០ថ្ងៃ)...២៧

ខ/ ការផ្តល់ចំណីមាន់ជំទង់(អាយុ៣០-៦០ថ្ងៃ)............២៧

គ/ ការផ្តល់ចំណីមាន់ធំ(អាយុ៦០-១២០ថ្ងៃ)..............២៨

ឃ/ ការផ្តល់ចំណីសម្រាប់មេមាន់និងបា.....................២៨

២.៦ ការជ្រើសរើសស៊ុតសម្រាប់ភ្ញាស់និងការភ្ញាស់ស៊ុត..........២៩

ក/ ការជ្រើសរើសស៊ុតសម្រាប់ភ្ញាស់..........................២៩

ខ/ ការសម្អាតនិងថែរក្សាស៊ុតដើម្បីភ្ញាស់....................៣០

គ/ ការភ្ញាស់ស៊ុត..៣០

២.៧ ការថែទាំកូនមាន់អាយុ១-៣០ថ្ងៃ..........................៣២

២.៨ ការថែទាំទូទៅ ការគ្រប់គ្រងការចិញ្ចឹម អនាម័យ
និងជីវសុវត្ថិភាព...៣២

២.៩ ការបង្ការនិងការពារជំងឺ..............................៣៣
២.៩.១ ជីវសុវត្ថិភាព...៣៣
២.៩.២ ជំងឺសំខាន់ៗដែលជួបប្រទះ..........................៣៥
២.៩.២.១ ជំងឺអាសន្នរោគ (Fowl Cholera/Avian Pasteurellosis)..........៣៥
២.៩.២.២ ជំងឺញូកាស (Newcastle Disease)..........................៣៥
២.៩.២.៣ ជំងឺអុត (Fowl Pox)....................................៣៦
២.៩.២.៤ ជំងឺផ្តាសាយបក្សី (Avian Influenza/Bird Flu)...............៣៧
២.៩.២.៥ ជំងឺបង្កដោយព្រូនមូល (Ascaridiosis)......................៣៨
២.៩.២.៦ បរាសិតខាងក្រៅ(ស្រមើល ចៃ)..........................៣៨
២.៩.២.៧ ជំងឺផ្សេងៗទៀត......................................៤០
ជំងឺរាគឈាម (Coccidiosis)....................................៤០
ជំងឺរលាកផ្លូវដង្ហើម (Chronic Respiratory Disease)..............៤១
ជំងឺរាគស (Salmonellosis)....................................៤១
៣ ការរៀបចំអាជីវកម្មចិញ្ចឹមមាន់ខ្នាតតូច.....................៤៣
៣.១ ការសម្រេចចិត្តក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មចិញ្ចឹមមាន់.............៤៣
៣.២ ការវិនិយោគ..៤៤
៣.៣ ការរៀនសូត្របច្ចេកទេសនិងការគ្រប់គ្រង....................៤៤
៣.៤ ការប្រតិបត្តតាមបច្ចេកទេសនិងបទដ្ឋាននៃសៀវភៅនេះ....៤៥
៣.៥ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុលើការចិញ្ចឹមមាន់..................៤៥
៣.៥.១ ការកត់ត្រាចំណាយ ចំណូល និងការគ្រប់គ្រង
ហិរញ្ញវត្ថុ...៤៥
៣.៥.២ ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច.....................................៤៦
ឯកសារស្រាវជ្រាវ......................................៤៧

អារម្ភកថា

សៀវភៅណែនាំស្តីពីការចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុកសម្រាប់ភ្ញាស់យកកូន និង/ឬយកសាច់ ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មខ្នាតតូចក្នុងផ្ទះកសិករ ត្រូវបានរៀបចំនិងតាក់តែងឡើង ដើម្បីបង្កើតមុខរបរនិងប្រាក់ចំណូលដល់កសិករ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ក្នុងស្ថានភាពដែលប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរច្រើនឡើងៗ បាននឹងកំពុងធ្វើចំណាកស្រុក ដើម្បីស្វះស្វែងរកប្រាក់កាស ប្រាក់ចំណូលឱ្យបានកាន់តែខ្ពស់ សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការដែលចេះតែកើនឡើងៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ខណៈពេលដែលសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសកំពុងមានការរីកចម្រើនលូតលាស់។

សៀវភៅនេះក៏លើកទឹកចិត្ត និងជម្រុញកសិករ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរឱ្យចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុកដើម្បីផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការក្នុងស្រុក។ ប្រទេសកម្ពុជាត្រូវការម្ហូបអាហារដែលមានប្រភពពីសត្វកាន់តែច្រើនឡើងៗ។ ជំរឿនកសិកម្មនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៣(២០១៥) ក៏បានបង្ហាញថា ចំនួនថ្ងៃជាមធ្យមក្នុងមួយសប្តាហ៍ដែលគ្រួសារកសិកម្មប្រើប្រាស់សាច់និងផលិតផលសាច់មាន៣.៨ថ្ងៃ ច្រើនជាងការបរិភោគត្រីដែលមានតែ៣.៥ថ្ងៃ។ តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានឱ្យដឹងថា នៅប្រទេសកម្ពុជា មានតម្រូវការសាច់សត្វប្រមាណ ២៨៦ ០០០តោន នៅឆ្នាំ២០១៥ និងកើនឡើងដល់ ៣២៤ ០០០តោននៅឆ្នាំ២០២០ ក្នុងនោះសាច់មាន់-ទា ប្រមាណ ៣៤ ០០០តោន។ តម្រូវការនេះចេះតែកើនឡើងៗ ដែលចាំបាច់ត្រូវជម្រុញឱ្យការផលិតការចិញ្ចឹមមាន់នៅក្នុងស្រុក ដែលមានគុណភាពល្អ និងមានសុវត្ថិភាព ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការនេះ បើពុំដូច្នោះទេ កម្ពុជាត្រូវប្រឈមនឹងការនាំចូលពីបរទេស ការលួចរត់ពន្ធចូលនូវមាន់រស់ ឬសាច់មាន់ដែលផលិតផលទាំងនោះអាចមានតម្លៃថោកជាង ប៉ះពាល់ដល់ផលិតកម្មក្នុងស្រុក និងអាចមានហានិភ័យខ្ពស់ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ។

ខ្ញុំបានចំណាយពេលច្រើនបង្គួរដើម្បីរៀបរៀងសៀវភៅនេះ។ សៀវភៅនេះផ្សំពីទ្រឹស្តី បច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រ បូកផ្សំជាមួយការអនុវត្តជាក់ស្តែងដែលត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងជាមួយកសិករ (demonstration trials among famers) ដើម្បីឱ្យប្រាកដថាទ្រឹស្តីនិងការគិតគូរដែលយកមកប្រើប្រាស់នេះ អាចអនុវត្តបានក្នុងស្ថានភាពនៅកម្ពុជា ដោយគិតគូរពីបញ្ហាតម្លៃនិងទីផ្សារ ការចំណាយ-ចំណូល (costs and benefits) និងការប្រកួតប្រជែងពីអ្នកផលិតធំៗ ជាពិសេស ពីលំហូរមាន់រស់ និងសាច់មាន់ពីបរទេស។

សៀវភៅនេះណែនាំឱ្យចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុកនិងចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មដំបូងៈ

- ចិញ្ចឹមមេចំនួន៩០ក្បាល និងមាន់ឈ្មោលសម្រាប់ធ្វើបាចំនួន១៥ក្បាល សរុបមក ផ្តើមអាជីវកម្មជាមួយមាន់ចំនួន១០៥ក្បាល។
- អាយុមាន់ដែលយកមកធ្វើជាមេនិងបា (អាចទិញពីប្រភពដែលគ្មានជំងឺជាពូជល្អ) អាយុពី៣-៤ខែ។ ទិញកូនមកចិញ្ចឹមក៏បាន ប៉ុន្តែត្រូវការពេលវេលាច្រើនទម្រាំមាន់ពងជាលើកដំបូង និងកូនមាន់មួយចំនួនអាចងាប់ ឬត្រូវជម្រុះចោល ដូចនេះ ចំនួនពូជដែលទិញចូលនៅគ្រាដំបូងនេះត្រូវមានចំនួនច្រើនជាងផែនការ
- ការវិនិយោគអស់ទឹកប្រាក់ចំនួន ១៤,០០០,០០០រៀល (៣,៥០០ដុល្លារអាមេរិក) សម្រាប់ការចិញ្ចឹម ដូចជារោង ទ្រុង ឧបករណ៍ សម្ភារៈ ចំណីវ៉ាក់សាំង។ល។ ប៉ុន្តែនៅមិនគិតដល់ការចំណាយលើការសិក្សារៀនសូត្របច្ចេកទេសចិញ្ចឹម ការថែទាំ ការបង្ការ ការការពារជំងឺនិងការគ្រប់គ្រងអាជីវកម្មដែលខ្ញុំយល់ថា សេវាទាំងនេះត្រូវផ្តល់ដោយអង្គភាពផលិតកម្មនិងបសុព្យាបាល ឬអង្គការនានាដែលធ្វើការងារទាក់ទងការចិញ្ចឹមសត្វ។
- លទ្ធផលដែលនឹងទទួលបាន (ករណីអនុវត្តបានតាមការណែនាំ)ៈ

√ កូនមាន់ច្រើនជាង៤៥០ក្បាល/ខែ ឬមាន់សាច់ទម្ងន់១.២០-១.៥០គក្រ ចំនួន១១២ក្បាល/ខែ(១៣៤គក្រ-១៦៨គក្រ)

√ចំណូលច្រើនជាង ១,៨០០,០០០រៀល ឬបានប្រាក់ចំណេញច្រើនជាង ១,០០០,០០០រៀល/ខែ (២៥០ដុល្លារអាមេរិក)។

សៀវភៅនេះ ថ្វីដ្បិតតែបានបង្កប់នូវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រ ប៉ុន្តែការនិពន្ធ ឬសរសេររបៀបជាការណែនាំឱ្យអនុវត្តតាម សម្រាប់ចិញ្ចឹម ថែទាំបង្ការ ការពារជំងឺ និងគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយសរសេរឱ្យខ្លីៗ ងាយយល់ មានលម្អដោយរូបភាពចំនួន២៨រូប ការបង្ហាញនូវរូបមន្តចំណី ការផ្សំចំណី វិធីកត់ត្រាងាយយកទៅអនុវត្ត ដែលខ្ញុំយល់ថា អានហើយអាចទៅប្រតិបត្តិបាន។

សៀវភៅនេះជាសៀវភៅទី៧ ដែលបានបោះពុម្ព និងជាស្នាដៃបោះពុម្ពផ្សាយការងារវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកសុខភាពសត្វនិងផលិតកម្មសត្វ ទី១៦ របស់ខ្ញុំ។ បន្ថែមពីឯកសារដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយរួចហើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា សៀវភៅ "ណែនាំស្តីពីការចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុកសម្រាប់ភ្ញាស់យកកូន និង/ឬយកសាច់ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មខ្នាតតូចក្នុងជួរកសិករ "នេះ នឹងជាវិភាគទានបញ្ញាញាណ បទពិសោធន៍ និងការចែករំលែកចំណេះដឹងតិចតួចរបស់ខ្ញុំមួយទៀត ជូនដល់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលខ្ញុំគោរព និងជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។

បណ្ឌិត សួន សុធឿន
បណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្របសុពេទ្យ

សេចក្ដីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅនេះ សូមធ្វើការថ្លែងអំណរគុណចំពោះ៖

១. លោក **ជៀង សារិទ្ធ** បច្ចុប្បន្នជាអនុប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ខេត្តត្បូងឃ្មុំ ដែលយល់ព្រមពិនិត្យ និងផ្ដល់យោបល់លើខ្លឹមសារបច្ចេកទេសក្នុងសៀវភៅនេះ និងលោក **ម៉េង សុជី** បច្ចុប្បន្នជាអនុប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ខេត្តតាកែវ ដែលយល់ព្រមអានសៀវភៅនេះពីដើមដល់ចប់ ដើម្បីផ្ដល់យោបល់លើការរៀបរៀង ការសរសេរ ដើម្បីធ្វើឱ្យងាយអាន ងាយយល់ និងដែលអានហើយ អាចយកទៅអនុវត្តបាន។

២. លោក លោកស្រី ដែលបាននឹងកំពុងដឹកនាំ អនុវត្ត និងសម្របសម្រួលគម្រោងសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់កសិករក្រីក្រ ផ្នែកសុខភាពសត្វ និងផលិតកម្មសត្វ នៃខេត្តត្បូងឃ្មុំ តាកែវ និងកំពង់ឆ្នាំង។

៣. ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដែលបានរៀបចំឱ្យមានគម្រោងសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់កសិករក្រីក្រ និងអគ្គនាយកដ្ឋានសុខភាពសត្វ និងផលិតកម្មសត្វ ដែលផ្ដល់ការគាំទ្រលើគម្រោងសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់កសិករក្រីក្រផ្នែកសុខភាពសត្វ និងផលិតកម្មសត្វ ផ្ដល់មូលនិធិដោយរាជរដ្ឋាភិបាល និងប្រជាជនជប៉ុន។ ដោយសារគម្រោងនេះ ខ្ញុំមានឱកាសធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ទ្រឹស្ដីវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស ជាមួយការអនុវត្តជាក់ស្ដែងជាមួយកសិករដើម្បីឱ្យប្រាកដថាការណែនាំក្នុងសៀវភៅនេះ អាចយកទៅអនុវត្តបានប្រកបដោយជោគជ័យ។

បណ្ឌិត សួន សុជឿន

បណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្របសុពេទ្យ

១. ហេតុអ្វីត្រូវចាប់យកមុខរបរចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក?

បច្ចុប្បន្ន ប្រទេសកម្ពុជាមានការអភិវឌ្ឍ រីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដូចជាផ្លូវ និងសមាហរណកម្មអាស៊ាន និងជាមួយពិភពលោកកាន់តែស៊ីជម្រៅ សកម្មឡើងៗ និងការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច បានបង្កើតនូវការងារជាច្រើនដល់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី ក៏កសិករនិងប្រជាពលរដ្ឋនៅតាមជនបទមួយចំនួន នៅតែមិនអាចរកចំណូលបានច្រើន សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការដែលចេះតែធំឡើងៗ ក្នុងស្ថានភាពដែលការរស់នៅកាន់តែមានភាពទំនើបឡើងៗ។

ក្នុងចំណោមមុខរបរផ្នែកកសិកម្ម តាមការស្រាវជ្រាវបានឱ្យដឹងថា ការចិញ្ចឹមសត្វជាមុខរបរដែលមានសក្តានុពល (Christopher Delgado et.al.1999, Katherine Ashley, 2017) ដែលអាចរកប្រាក់ចំណេញបានច្រើន ពិសេសគឺការចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក (សួន សុធឿន ២០១៧)។

តើមូលហេតុអ្វីទៅ បានជាគួរត្រូវចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក?

១. មិនត្រូវការដីធំនិងទុនច្រើន។ ចំពោះការចិញ្ចឹមមាន់ដែលមានមេចំនួន ៩០-១០០ក្បាល ត្រូវការដីសម្រាប់កន្លែងចិញ្ចឹមតែ១៥០០ម៉ែត្រការ៉េ (៣០ម x ៥០ម) ជាមួយដើមទុនប្រមាណ ១៤ ០០០ ០០០រៀល ដែលអាចរកចំណូលបានមិនតិចជាង ៨០០ ០០០រៀល/ខែ។

២. មាន់ពូជក្នុងស្រុក (native chicken) មានទីផ្សារនិងតម្លៃខ្ពស់។ ប្រជាជនកម្ពុជានិយមបរិភោគសាច់មាន់ស្រុក ដោយឱ្យតម្លៃថា សាច់មានរស់ជាតិឆ្ងាញ់ មានអនាម័យ និងមានសុវត្ថិភាព ដោយសារការចិញ្ចឹមមិនប្រើប្រាស់បសុឱសថហួសប្រមាណ មិនប្រើសារធាតុជំរុញការលូតលាស់ (អ័រម៉ូន) និងមិនប្រើសារធាតុហាមឃាត់ ដែលប៉ះពាល់សុខភាពអ្នកបរិភោគ។

៣. មាន់ស្រុកអាចប្រកួតប្រជែងទីផ្សារបាន។ ក្រុមហ៊ុនចិញ្ចឹមមាន់ ឬការនាំចូលមាន់រស់ សាច់មាន់ ដែលជាពូជមាន់បង្កាត់នាំមកពីបរទេស និងចិញ្ចឹមជាលក្ខណៈអាតិផល (intensive) ផ្តល់ចំណីផ្សំស្រេច ដែលមាន់ទាំងនេះចិញ្ចឹមរយៈពេលខ្លីតែ៤៥-៥០ថ្ងៃ បានទម្ងន់១.២គក្រ ទៅ១.៥០គក្រ។ ក្រុមហ៊ុនឬអ្នកផលិតទាំងនេះ មិនចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុកដែលមិនងាយធំធាត់ មានន័យថា មាន់ស្រុកមិនសូវមានការប្រកួតប្រជែង ដែលកត្តានេះ ផ្តល់និងរក្សានូវចំណែកទីផ្សារសម្រាប់កសិករ ឬប្រជាពលរដ្ឋដែលចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក។

៤. ការចិញ្ចឹមមាន់ ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មខ្នាតតូចនេះ មិនមែនជាកិច្ចការលំបាកខ្លាំង ហើយផ្តល់ឱកាសដល់ស្ត្រីសម្រាប់ប្រកបមុខរបរនេះ។ ការពិសោធន៏ស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញឱ្យឃើញថា មានស្ត្រីច្រើនជាង ៦០ភាគរយចាប់យកមុខរបរនេះ ក្នុងចំណោមកសិករចិញ្ចឹមមាន់បង្ហាញនៃគម្រោងសន្តិសុខស្បៀងសម្រាប់កសិករក្រីក្រ ដែលគម្រោងនេះផ្តល់មូលនិធិដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនិងប្រជាជនជប៉ុន។

ដោយសារមូលហេតុសំខាន់ៗដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ការចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក ជាមុខរបរដ៏មានសក្តានុពល អាចឱ្យកសិករឬប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ រកចំណូលដ៏សមរម្យ ជាពិសេសអាចរស់នៅស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួន ដោយមិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើចំណាកស្រុក ស្វះស្វែងរកការងារធ្វើ ដើម្បីរកប្រាក់កាសចិញ្ចឹមជីវិត។ មុខរបរចិញ្ចឹមមាន់ពូជក្នុងស្រុក ជាមួយដើមទុនដែលមិនច្រើននេះ ធ្វើឱ្យកសិករឬប្រជាពលរដ្ឋក្លាយជាអ្នកផលិត ជាម្ចាស់អាជីវកម្ម និងអាចក្លាយទៅជាអ្នកមានស្តុកស្តម្ភបានដូចគំរូដែលមានរួចមកហើយ។